

De Rechtbank van Eerste Aanleg te DENDERMONDE, Dertiende Kamer, rechtdoende in strafzaken, heeft in haar openbare en buitengewone terechtzitting van 28 JUNI 2013 het hiernavolgend VONNIS gewezen :

Notitienummer : DE66.RW.100100/10/13

Griffie nummer : 2300

IN DE ZAAK VAN HET OPENBAAR MINISTERIE TEGEN :

4361

1. , met maatschappelijke zetel te ondernemingsnummer

4362

2. , elektricien, geboren te op wonende te

4363

3. , bediende, geboren te wonende te

Verdacht van :

De eerste, de tweede en de derde :

Om de misdaad of het wanbedrijf uitgevoerd te hebben of om aan de uitvoering ervan rechtstreeks medegewerkt te hebben, door enige daad, tot de uitvoering zodanige hulp verleend te hebben dat zonder zijn bijstand het misdrijf niet kon gepleegd worden, door giften, beloften, bedreigingen, misbruik van gezag of van macht, misdadige kruiperijen of arglistigheden, dit misdrijf rechtstreeks uitgelokt te hebben, als dader of mededader zoals voorzien door artikel 66 van het Strafwetboek:

Te , in de periode van 1 mei 2009 (st. 8), minstens vanaf 14 januari 2010 (datum controle wooninspectie) tot en met 20 december 2010 (datum verzoekschrift vrederecht st. 120):

Bij inbreuk op artikel 17 van het decreet d.d. 4 februari 1997 houdende de kwaliteits- en veiligheidsnormen van kamers en studentenkamers, zoals gewijzigd door het decreet van 7 juli 2006, als verhuurder hetzij rechtstreeks, hetzij via tussenpersoon, als persoon die het goed ter beschikking stelt met het oog op bewoning, hetzij rechtstreeks, hetzij via tussenpersoon of als eventuele onderverhuurder hetzij rechtstreeks, hetzij via tussenpersoon een kamerwoning of een kamer die niet voldoet aan de vereisten van artikelen 4, 6 en 7 van hoger vernoemd decreet in casu met betrekking tot het pand gelegen te
bestaande uit 2 kamers, waarvan:

- kamer 1 ongeschikt, onbewoonbaar en onaangepast zijnde,
- kamer 2 ongeschikt en onbewoonbaar zijnde

De eerste, de tweede en de derde tevens gedagvaard om bij toepassing van de artikelen 42 en 43bis van het Strafwetboek, zoals ingevoegd door de Wet van 17 juli 1990, de **bijzondere verbeurdverklaring** te horen uitspreken van de vermogensvoordelen die rechtstreeks uit de misdrijven zijn verkregen, goederen en waarden die in de plaats ervan zijn gesteld of inkomsten uit de belegde voordelen, in casu vermogensvoordelen bekomen uit de enige tenlastelegging ten bedrage van € 8.000, zijnde de huurinkomsten à rato van € 400 per maand gedurende de periode van 20 maanden, en elk voor 1/3.

De kadastrale omschrijving van het onroerend goed dat het voorwerp van het misdrijf vermeld onder de enige tenlastelegging uitmaakt, zijnde:

ligging: !

aard en oppervlakte: huis, 02 are 82 ca

wijk en nummer van het kadaster:

en de eigenaars ervan geïdentificeerd zijnde als:

| en |

die de eigendomstitel hebben verkregen ingevolge de akte van aankoop d.d. verleden voor notaris met kantoor te

1. PROCEDURE

De rechtbank nam kennis van :

- de dagvaarding waarmee de zaak bij deze rechtbank werd aanhangig gemaakt, tevens houdende dagstelling voor de terechtzitting van 03 december 2012;
- het tussenvonnis van 10 december 2012 betreffende de aanstelling van een lasthebber ad hoc;

- de overschrijving van de dagvaarding op het tweede hypotheekkantoor te _____ onder de referte _____
- de processen-verbaal en de overige stukken van de rechtspleging.

De rechtbank aanhoorde op de openbare terechtzitting van 04 maart 2012:

- de **Wooninspecteur bevoegd voor het grondgebied van het Vlaamse Gewest** in zijn herstellvordering, voorgedragen door zijn raadsman mr. O. Coopman loco mr. V. Tollenaere advocaat te Gent, die besluiten houdende een aangepaste herstellvordering neerlegt;
- het **Openbaar Ministerie** in de persoon van A. De Cauwer, substituut-Procureur des Konings, in haar voordracht van de zaak en in haar eis;
- de **tweede beklagde** _____ en de **derde beklagde** _____, in hun antwoorden en middelen van verdediging voorgedragen door henzelf en bijgestaan door hun raadsman, mr. S. De Kinder loco mr. K. Van Cauter, advocaat te Sint-Niklaas, die stukkenbundel neerlegt;
- de **derde beklagde** _____, in haar middelen van verdediging, voorgedragen door haar lasthebber ad hoc, mr. P. Buysse, advocaat te Aalst.

2. FEITENRELAAS

2.1

De eerste, de tweede en de derde beklagde zijn de eigenaars van het pand gelegen te _____, kadastraal gekend als _____

De woning betreft een gesloten bewoning bestaande uit een gelijkvloers en een eerste verdieping onder een zadeldak. Het pand omvat op de eerste verdieping twee kamers bewoond door niet-familieleden en gemeenschappelijke ruimtes. Voor minstens één van deze functies (keuken/toilet/bad/douche) zijn de bewoners afhankelijk van de gemeenschappelijke voorzieningen, waardoor deze twee woongelegenheden op het eerste gezicht voldoen aan de definitie "kamer" zoals bepaald in het Kamerdecreet van 4 februari 1997.

Op 14 januari 2010 werd in de bewuste woning in aanwezigheid van de Wooninspecteur en een technicus verbonden aan het agentschap Inspectie RWO een kwaliteitsonderzoek uitgevoerd. Tijdens de controle waren de drie bewoners aanwezig, namelijk [redacted] en [redacted], allen van Bulgaarse nationaliteit.

Er werd vastgesteld dat de woning niet beantwoordde aan de vereisten van artikel 5 van het decreet van 15 juli 1997 houdende de Vlaamse Wooncode en dat de kamers niet beantwoordden aan de (minimale) kwaliteitsvereisten van de artikel 4, 6 en 7 van het decreet van 4 februari 1997 houdende de kwaliteits- en veiligheidsnormen voor kamers en studentenkamers (zie stukken 4 e.v. strafdossier).

Bewoner [redacted] verklaarde: "(...) Ik woon hier samen met mijn twee kameraden... Het appartement heeft twee slaapkamers... Ik sloot een huurovereenkomst via [redacted]. De eigenares heb ik nooit gesproken. Ik woon hier sedert april 2009... De huurprijs bedraagt 400 euro per maand, energie en water niet inbegrepen. Ik betaal via de bank op de rekening van de eigenaar (...)"

Tweede beklagde verklaarde op 15 april 2010 :

- dat de woning op de eerste verdieping wordt verhuurd aan [redacted] voor 400 euro per maand;
- dat er een schriftelijke huurovereenkomst werd opgemaakt via de [redacted];
- dat de betalingen van de huurprijs regelmatig gebeuren en er geen huurachterstal is;
- niet op de hoogte te zijn dat de woning door andere personen werd bewoond en dat het geenszins de bedoeling was om afzonderlijke kamers te verhuren;
- bereid te zijn de nodige herstellingswerken uit te voeren.

Bij vonnis van 13 januari 2011 werd de huurovereenkomst door de Vrederechter ontbonden in het voordeel van de eerste beklagde.

Bij mail van 7 december 2012 werd de Wooninspecteur door beklagden ingelicht dat de woning gerenoveerd wordt en dat er een hercontrole gevraagd werd in februari 2013 (zie navolgend proces-verbaal de dato 7 januari 2013).

3. GEGRONDHEID VAN DE STRAFVORDERING

3.1

De rechtbank stelt vast dat de beklaagden vervolgd worden wegens inbreuk op artikel 17 van het decreet van 4 februari 1997 houdende de kwaliteits- en veiligheidsnormen van kamers en studentenkamers aangezien een éénsgezinswoning zonder stedenbouwkundige vergunning omgevormd naar een kamerwoning.

De rechtbank is verplicht om, mits inachtneming van het recht van verdediging, aan het feit waarvoor zij is gevat de juiste kwalificatie te geven.

Naar oordeel van de rechtbank dringt een herkwalificatie naar een inbreuk op de Wooncode zich op. De verklaring van tweede beklagde dat de woning als eengezinswoning werd verhuurd en hij geen weet had van een bewoning door derden, vindt steun in het feit dat de huurovereenkomst die werd afgesloten mits tussenkomst van de betrekking had op de verhuur van een ééngesinswoning en in het feit dat de huurgelden steeds door huurder werden overgeschreven. Dat nog twee andere bewoners toeliet en aldus onderverhuurde, kan beklagden niet ten laste worden gelegd.

Gelet op de vastgestelde tekortkomingen die objectief bewezen zijn, dringt de hierna volgende herkwalificatie van de enig weerhouden tenlastelegging zich op :

"Bij inbreuk op artikel 5, strafbaar gesteld door artikel 20§1 al 1 van het decreet d.d. 15 juli 1997 houdende de Vlaamse Wooncode, als verhuurder, als eventuele onderverhuurder of als persoon die een woning ter beschikking, een woning die niet voldoet aan de vereisten van artikel 5 rechtstreeks of via tussenpersoon verhuurd of ter beschikking gesteld te hebben met het oog op bewoning, met name :

m.b.t. het pand gelegen te , bestaande uit 2 kamers, waarvan :

- kamer 1 ongeschikt, onbewoonbaar en onaangepast zijnde;*
- kamer 2 ongeschikt en onbewoonbaar zijnde "*

Tevens wordt vastgesteld dat de nieuwe kwalificatie en de oorspronkelijke kwalificatie hetzelfde feit betreffen.

Tevens stelt de rechtbank vast dat de materialiteit van de vastgestelde tekortkomingen door beklaagden niet werden betwist.

3.2

In acht genomen alle elementen van het strafdossier waaronder de technische vaststellingen verricht door de Wooninspectie, de verklaringen van de beklaagde en de bewoner van het pand alsook uit de behandeling van de zaak ter terechtzitting en het aldaar gevoerde verweer, is de rechtbank van oordeel dat afdoende is bewezen dat zowel de eerste, de tweede en de derde beklaagde zich schuldig hebben gemaakt aan de feiten vermeld onder de enig weerhouden tenlastelegging (zoals geherkwalificeerd).

De verantwoordelijkheid van de beklaagden als eigenaar/verhuurder weerspiegelt zich in het moreel opzet. Het moreel bestanddeel bestaat uit onachtzaamheid/onzorgvuldigheid. Het stilzwijgen van de wet met betrekking tot de schuldvorm brengt met zich mee dat de schuld aan dit misdrijf onder meer kan bestaan in onachtzaamheid (*Parl. St. VI. Parl., 1996-97, nr. 654/6, 26; T. VANDROMME, 'Verhuur van krotwoningen: opzet, verbeurdverklaring en nietigheid van de huurovereenkomsten, R.W. 2008-09, 1700; Corr. Gent 24 juni 2008, R.W. 2008-09, 1697, noot).*

Verder heeft beklaagde als eigenaar/verhuurder niet alleen de plicht om bij aanvang van de huur een woning ter beschikking te stellen die beantwoordt aan de normen, maar is hij ook verantwoordelijk voor het behoud in die toestand (*Corr. Gent, 4 oktober 2010, TBO 2011, 34).*

4. STRAFTOEMETING

4.1

De straftoemeting moet in hoofde van de tweede en derde beklaagde worden bepaald gelet op de aard en de objectieve ernst van de bewezen verklaarde feiten, de begeleidende omstandigheden en hun persoonlijkheid, zoals die blijkt uit het strafrechtelijke verleden, leeftijd, gezinstoestand en arbeidssituatie voor zover dit aan de hand van het strafdossier de rechtbank bekend is.

Voor wat betreft de eerste beklaagde dient te worden gelet op de ernst van de feiten en het strafrechtelijk verleden.

4.2

De door de beklaagden gepleegde strafrechtelijke feiten zijn objectief ernstig. Beklaagden dienen als eigenaar/ verhuurder van een woning, de normen die de overheid heeft uitgewerkt ter vrijwaring van de kwaliteit en de veiligheid rigoureuus te respecteren. De rechtbank wijst er op dat betrokkenen hun individueel belang niet boven het algemeen belang, dat gebaat is met een naleving van deze normen zodat enerzijds vermeden wordt dat huurders/bewoners in slechte omstandigheden zouden worden gehuisvest en anderzijds een leefbare, minimale kwaliteit van bewoning wordt gegarandeerd, mag laten prevaleren. Gestrengheid in de bestraffing is dan ook op zijn plaats.

4.3

De eerste beklaagde is een vennootschap en beschikt over een blanco strafrechtelijk verleden.

De tweede beklaagde is 36 jaar en beschikt over een blanco strafrechtelijk verleden.

De derde beklaagde is 37 jaar en beschikt over een blanco strafrechtelijk verleden.

4.4

De straffoemeting moet niet enkel de vergeldingsbehoefte dienen, maar ook de generale en individuele preventie. De op te leggen straf moet dan ook van aard zijn de beklaagden ervan te weerhouden zich in de toekomst nog aan dergelijke feiten schuldig te maken en hen aan te sporen respect te betonen voor de regels die de samenleving beogen te ordenen op het gebied van het vrijwaren van de kwaliteit en veiligheid van verhuurde woningen.

4.5

Inzake de straffoemeting werd door de eerste, de tweede en de derde beklaagde ter terechtzitting om de gunst van de opschorting van de uitspraak van veroordeling verzocht.

4.5.1 in hoofde van de tweede en de derde beklaagde

Ter realisering van de vermelde doelstellingen van de straffoemeting is de rechtbank van oordeel dat er, in de gegeven omstandigheden, redenen voorhanden zijn om in te gaan op dit door de tweede en derde beklaagde geformuleerde verzoek. Het openbaar ministerie adviseerde ter zake op de terechtzitting ongunstig.

De rechtbank houdt hierbij rekening met enerzijds de ernst en omvang van de gepleegde feiten, doch anderzijds ook met het voorhanden zijnde schuldinzicht en het blanco strafregister van de tweede en derde beklaagde. De rechtbank is van oordeel dat huidige feiten een éénmalige misstap betreffen en dat de tweede en de derde beklaagde hun les heeft geleerd.

De tweede en de derde beklaagde voldoen aan de daartoe gestelde wettelijke voorwaarden, vermits zij hun instemming betuigen, zij nog niet veroordeeld werden tot een criminele straf of tot een hoofdgevangenisstraf van meer dan zes maanden, de feiten niet van aard zijnde dat ze gestraft moeten worden met een hoofdstraf van meer dan vijf jaar correctionele gevangenisstraf of een zwaardere straf en de hen ten laste gelegde feiten bovendien bewezen zijn.

In casu zou een strafrechtelijke veroordeling van aard zijn de tweede en de derde beklaagde te declasseren.

4.5.2 in hoofde van de eerste beklaagde

De rechtbank gaat niet in op het verzoek van de eerste beklaagde waarover het openbaar ministerie ongunstig adviseerde.

De eerste beklaagde is een rechtspersoon zodat niet kan worden ingezien hoe een veroordeling kan leiden tot enige sociale dan wel professionele declassering.

In de gegeven omstandigheden en ter realisering van de voormelde doelstellingen van de straftoemeting acht de rechtbank het opleggen in hoofde van de eerste beklaagde van een geldboete, zoals in het dictum van dit vonnis bepaald, noodzakelijk, passend en opportuun.

Aan de eerste beklaagde kan evenwel, aangezien zij daartoe in de voorwaarden verkeert, de gunst van het uitstel van de tenuitvoerlegging van een deel van de haar opgelegde geldboete worden verleend voor de duur zoals hierna bepaald. De rechtbank gaat er immers vanuit dat er gronden aanwezig zijn om aan te nemen dat de eerste beklaagde zich niet meer aan dergelijke feiten zal bezondigen. De straf die aan de eerste beklaagde wordt opgelegd gaat de 120.000 euro niet te boven en eerste beklaagde werd nog niet veroordeeld tot een criminele straf of tot een geldboete van 24.000 euro.

4.6

4.6.1

Artikel 29 van de wet van 01 augustus 1985 houdende fiscale en andere bepalingen (B.S. 06 augustus 1985, zoals laatst aangepast bij K.B. van 31 oktober 2005 (B.S. 07 december 2005) verplicht de strafrechter om, bij elke veroordeling tot een criminele of correctionele hoofdgevangenisstraf, een bedrag van 25 euro op te leggen als bijdrage tot het Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan de occasionele redders.

In voormeld artikel wordt ook gesteld dat dit bedrag onderworpen is aan de verhoging voorzien in de wet van 05 maart 1952 betreffende de opdecimen op de strafrechtelijke geldboeten (B.S. 03 april 1952). Bij artikel 2 en 3 van de Wet van 28 december 2011 houdende diverse bepalingen inzake Justitie (B.S. 30 december 2011) werden de opdecimes op de strafrechtelijke geldboeten zoals voorzien in de Wet van 05 maart 1952 verhoogd naar 50 decimes met ingang van 01 januari 2012.

De eerste beklaagde wordt veroordeeld tot het betalen van een bijdrage aan het Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan de occasionele redders van 25,00 euro, te vermeerderen met 50 opdecimen, **150,00 euro** bedragende.

4.6.2

Bij arrest nr.188.928 van de Raad van State van 17 december 2008 (B.S. 2 februari 2009) werd het Koninklijk Besluit van 27 april 2007 houdende algemeen reglement op de gerechtskosten in strafzaken vernietigd, zodat de bepalingen van het Koninklijk Besluit van 28 december 1950 houdende algemeen reglement op de gerechtskosten in strafzaken, zoals gewijzigd door de artikelen 1 en 2 van het Koninklijk Besluit van 11 december 2001 betreffende de invoering van de euro in de regelgeving inzake justitie, van toepassing blijven. Krachtens artikel 91, tweede lid van voornoemd K.B. worden de eerste, de tweede en de derde beklaagde elk veroordeeld tot betaling van een forfaitaire vergoeding. Het bedrag ervan bedraagt actueel, ingevolge het K.B. van 13 november 2012 (B.S. 29/11/2012), **51,20 euro**.

5. HERSTELVORDERING

Gelet op de gegevens vervat in het navolgend navolgend proces-verbaal de dato 7 januari 2013 waarbij door beklagden aan de Wooninspectie om een nieuwe controle werd verzocht gelet op de uitgevoerde werkzaamheden (gestaafd aan de hand van foto's), acht de rechtbank het op heden niet opportuun dat reeds uitspraak zou worden gedaan over de herstellvordering van de Wooninspectie en dient de zaak voor verdere behandeling op dit punt, in voortzetting te worden gesteld op de hierna bepaalde datum.

6. BIJZONDERE VERBEURDVERKLARING

Het Openbaar Ministerie vorderde overeenkomstig de artikelen 42 en 43bis van het Strafwetboek, in hoofde van de eerste, de tweede en de derde beklagde (elk voor 1/3) schriftelijk de bijzondere verbeurdverklaring van een bedrag van 8.000,00 euro, zijnde de vermogensvoordelen die rechtstreeks werden verkregen uit de hierboven vermelde en bewezen verklaarde feiten, zijnde de huurinkomsten a rato van 400 euro per maand gedurende de periode van 20 maanden.

De rechtbank gaat over tot een herleiding van de ontvangen huurgelden naar een totaal bedrag van 4.800,00 euro waarbij voor de berekening vertrokken wordt van de datum van de controle door de Wooninspectie, zijnde 14 januari 2010.

De bekomen vermogensvoordelen maken inherent deel uit van de bewezen verklaarde misdrijven. Het gaat immers niet op om deze misdrijven als bewezen te verklaren en dan te zeggen dat men de bekomen voordelen mag houden. De bijzondere verbeurdverklaring dient te worden uitgesproken aangezien niet kan worden aanvaard dat beklagde de vruchten van zijn misdrijven zou behouden. Dit is een bijkomend krachtig signaal naar de tweede en de beklagde toe om hen bewust te maken dat dergelijke misdrijven absoluut niet lonend zijn.

De rechtbank verduidelijkt dat noch artikel 50 van het Strafwetboek, noch enig andere wettelijke bepaling, de rechter toelaat om verschillende personen hoofdelijk tot eenzelfde straf te veroordelen, ook als het een bijkomende straf betreft. (Cass. 27 mei 2009, N.C., 2010, 179).

Het algemeen beginsel van het persoonlijk en individueel karakter van de straf impliceert dat aan elke dader, mededader of medeplichtige van eenzelfde misdrijf een afzonderlijke straf dient opgelegd te worden.

Getransponeerd op de verbeurdverklaring betekent dit dat uitsluitend deze vermogensbestanddelen verbeurdverklaard mogen worden die aan een specifieke veroordeelde zijn toegekomen. De uitsplitsing van de hoegrootheid van de vermogensvoordelen in hoofde van iedere veroordeelde is dus een noodzakelijke vereiste. Van een hoofdelijke gehoudenheid van iedere medepleger voor het geheel van de vermogensvoordelen kan geen sprake zijn.

Wanneer bewezen is dat verschillende medeplegers vermogensvoordelen hebben genoten, doch het niet mogelijk is het precieze aandeel van ieder vast te stellen, dient de rechter, aangezien een hoofdelijke gehoudenheid uitgesloten is, over te gaan tot een raming *ex aequo et bono* per beklagde (J. ROZIE, *Voordeelsontneming*, Antwerpen-Oxford, Intersentia, 2005, 237 e.v.).

Bij gebreke aan gegevens die de rechtbank toelaten om het vermogensvoordeel in hoofde van elke beklagde afzonderlijk te begroten, begroot de rechtbank het vermogensvoordeel in hoofde van elke beklagde op **1.600,00 euro**.

Het feit dat de rechtbank de gunst van de opschorting van de uitspraak van veroordeling verleende aan de eerste en tweede beklagde, vormt geen beletsel voor het uitspreken van de bijzondere verbeurdverklaring. Aan de opschorting van de uitspraak van veroordeling kan een verbeurdverklaring met uitstel van tenuitvoerlegging van de straf worden verbonden (Antwerpen 8 februari 2008, *RABG* 2006, afl. 12, 900, noot J. ROZIE, "De verbeurdverklaring in het licht van de Probatiewet").

Gezien de jonge leeftijd en het blanco strafregister van de tweede en derde beklagde en het feit dat de renovatiewerken thans zo goed als beëindigd zijn, is de rechtbank van oordeel dat in hunnen hoofde dient voorzien te worden in een integraal uitstel van tenuitvoerlegging zoals hierna in het beschikkend gedeelte bepaald.

De eerste en tweede beklagde dienen echter te beseffen dat bij het plagen van nieuwe feiten dit bedrag effectief kan worden.

Gezien de hiervoor en hierna vermelde artikelen:

Wet van 15 juni 1935, art. 2, 11 tot 14, 21 tot 24, 31 tot 37, 40, 41;
Wetb. van strafvordering, art. 162, 182, 184, 185, 189, 190, 190ter, 194, 195;
Strafwetboek, art. 2, 42, 43bis, 50, 66;
Wet van 5 maart 1952, art. 1, gew. programmawet d.d. 24.12.1993, art. 1; gew. art.36 Wet 07.02.2003; Art. 2 en 3 van de Wet van 28.12.2011 houdende diverse bepalingen inzake justitie (B.S. 30.12.2011); (opdecimen)
Art. 6 Programmawet II van 27.12.2006;
W.01.08.1985, art. 28, 29, gew. art. 1 K.B. 31.10.2005 (25 euro);
Wet van 29 juni 1964 betreffende de opschorting, art. 3 en 6.
Wet van 29 juni 1964, art. 8§1; gew.W. 10.2.1994; (uitstel).

OM DEZE REDENEN,

DE RECHTBANK RECHTDOENDE OP TEGENSPRAAK,

HERKWALIFICEERT de feiten omschreven onder de enig weerhouden tenlastelegging zoals hierboven weergegeven.

I. !

VERKLAART de eerste beklagde SCHULDIG aan de feiten omschreven onder de enig weerhouden tenlastelegging (zoals geherkwalificeerd).

VEROORDEELT de eerste beklagde voor deze feiten samen tot een GELDBOETE van DUIZEND EURO, verhoogd met 45 decimen (x 5,5), gebracht op 5.500,00 euro.

GELAST in hoofde van de eerste beklagde, voor een termijn van DRIE JAAR, GEWOON UITSTEL van tenuitvoerlegging van een gedeelte groot vierhonderd euro van de opgelegde geldboete van duizend euro, verhoogd met 45 decimen (x 5,5), gebracht op 2.200,00 euro.

ZEGT dat bij toepassing van de artikelen 14, §1 en 18bis van de wet van 29 juni 1964 betreffende de opschorting, het uitstel en de probatie, het uitstel van rechtswege herroepen wordt ingeval gedurende de proeftijd een nieuw misdrijf gepleegd is, dat veroordeling tot een geldboete van duizend euro of meer zonder uitstel tot gevolg heeft gehad.

* * *

II.

VERKLAART de **tweede beklagde** SCHULDIG aan de feiten omschreven onder de enig weerhouden tenlastelegging (zoals geherkwalificeerd).

GELAST in hoofde van de **tweede beklagde**, de **OPSCHORTING** van de uitspraak van veroordeling en dit **gedurende een TERMIJN VAN DRIE JAAR**.

* * *

III.

VERKLAART de **derde beklagde** SCHULDIG aan de feiten omschreven onder de enig weerhouden tenlastelegging (zoals geherkwalificeerd).

GELAST in hoofde van de **derde beklagde**, de **OPSCHORTING** van de uitspraak van veroordeling en dit **gedurende een TERMIJN VAN DRIE JAAR**.

* * *

Bijdragen - vergoeding - kosten

SPREEKT in hoofde van de **eerste beklagde** de verplichting uit om een bedrag van 25,00 euro, met 50 deciemmen verhoogd, **150,00 euro** bedragend, te betalen bij wijze van bijdrage tot financiering van het bijzonder Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan de occasionele redders, namelijk éénmaal deze bijdrage.

LEGT de **drie veroordeelden** **ELK** een vergoeding op voor de kostprijs van de strafprocedure van **51,20 euro** overeenkomstig artikel 91, 2de lid en 148 van het koninklijk besluit van 28 december 1950 houdende algemeen reglement op de gerechtskosten in strafzaken, zoals gewijzigd bij K.B. van 13 november 2012 (B.S. 29/11/2012).

VEROORDEELT de **eerste, de tweede en de derde beklagde** elk **tot 1/3** van de aan de zijde van het openbaar ministerie gevallen kosten begroot op **276,24 euro**.

BIJZONDERE VERBEURDVERKLARING

SPREEKT lastens de eerste beklagde overeenkomstig de artikelen 42 en 43bis van het Strafwetboek, de **BIJZONDERE VERBEURDVERKLARING** uit van een bedrag van **1.600,00 euro**, zijnde de vermogensvoordelen die rechtstreeks uit het misdrijf werden verkregen.

SPREEKT lastens de tweede beklagde overeenkomstig de artikelen 42 en 43bis van het Strafwetboek, de **BIJZONDERE VERBEURDVERKLARING** uit van een bedrag van **1.600,00 euro**, zijnde de vermogensvoordelen die rechtstreeks uit het misdrijf werd verkregen. **GELAST, gedurende een termijn van DRIE JAAR, GEWOON UITSTEL** van tenuitvoerlegging voor het totale bedrag van **1.600,00 euro**.

SPREEKT lastens de derde beklagde overeenkomstig de artikelen 42 en 43bis van het Strafwetboek, de **BIJZONDERE VERBEURDVERKLARING** uit van een bedrag van **1.600,00 euro**, zijnde de vermogensvoordelen die rechtstreeks uit het misdrijf werd verkregen. **GELAST, gedurende een termijn van DRIE JAAR, GEWOON UITSTEL** van tenuitvoerlegging voor het totale bedrag van **1.600,00 euro**.

HERSTELVORDERING

ZEGT dat er op heden nog geen reden voorhanden is om in te gaan op de door de Wooninspectie ingestelde (en aangepaste) herstellvordering en **STELT de zaak op dat gebied in voortzetting op de terechtzitting van maandag 18 november 2013 om 09.00 uur**, met verzoek aan de Woninginspectie om de toestand van de verbouwingswerken aan het pand gelegen te kadastraal gekend als na te gaan en te beschrijven in het licht van de gevorderde herstelmaatregel.

**ALDUS UITGESPROKEN IN OPENBARE EN BUITENGEWONE
TERECHTZITTING VAN ACHTENTWINTIG JUNI TWEEDUIZEND
DERTIEN**

Aanwezig :

E. Böting, alleenrechtsprekend rechter in strafzaken,
J. Coppens, substituut-Procureur des Konings,
G. De Visscher, griffier,

G. DE VISSCHER

E. BÖTING